

Svetlana je prišla k njemu in mu pogledala ljubeznjivo in prijazno v oči. Po vsem je bilo videti, da se je na nekaj odločila in hoče izvesti svojo namero.

Vasjuk je molčal.

„Povejte, Vasilij Sergjejevič“, je začela krotko, „vi ste nesrečni“?

Vse kaj drugega je pričakoval Vasjuk, nikakor ne tega priprostega vprašanja.

To ga je ganilo v dno srca. Iskal je odgovora in ni ga mogel najti, a v oči so mu stopile debele solze.

„Ah, ni treba, ni treba“, se je razburila Svetlana. „Samo tega ne! Moj Bog, kako sem nesrečna, niti posredovati se nimam s kom!“ je nadaljevala sama vsa solzena.

„Radi Boga, oprostite“, je momljal. „Ne brigajte se za me . . . Veste, jaz tega . . . No ako sem le s čemer . . . Nu, nu, pozabite. Glejte name, kakor na brata pri Bogu, le kakor na brata . . .“

„Jaz sem celo nocojšnjo noč na vas in Nikolaja Nikolajeviča mislila“, je z ihtočim glasom pravila Svetlana. „Nalašč sem še jedenkrat prečitala „Evgenija Onjegina“ in angleški roman „Dod“, in vendar nisem ničesar . . . razumela . . . In ne vem. Vasilij Sergjejevič, pojasnite mi, prosim, kaj je to ljubav?“

„Kako drugi ljubijo — ne morem razložiti, ne umejem, jaz vem samo, kako ljubim jaz . . .“

„Nu . . . nu, a kako ljubite vi?“ je naivno in zvedavo gledaje mu v oči vprašala Svetlana.

„Zame je vse življenje, ves svet — vi . . . je dejal Vasjuk. „Brez vas — je krogom somrak. Nič me ne veseli in ne more radovati. Brez vas ne morem živeti . . . Nočem . . . Ne morem“, je nadaljeval s tihim glasom. „In zakaj me to izprašujete? Ni meni sodilo z vami govoriti tako, z nevesto drugega“.

„Ne, ne, nadaljujte“, je silila vanj Svetlana. „Kajti jaz sem zares tako neumna, ničesar ne umejem. Boga mi, tudi jaz sem skušala ljubiti, kakor sledi, ali kakor v romanih pišejo, pa ne morem. Mene je zares sram . . .“

(Konec prih.)

Novice.

— Osebne vesti. Kraljevska srbska akademija znanosti v Belemgradu je velezaslužnega slovenskega zgodovinarja gosp. prof. Simona Rutarja imenovala dopisujočim članom.

— Višji okrajni komisar v Krškem gosp. Viljem baron Rechbach je premeščen v Postojno. — Suplent na I. državni gimnaziji v Ljubljani gosp. Anton Jeršinovec je minoli teden napravil na dunajski univerzi profesorski izpit iz klasične filologije. — Gdč. Ema Pleško, doslej radovoljka na mestni slovenski dekliški šoli pri Sv. Jakobu, je imenovana za pomožno učiteljico na dvorazrednici pri Sv. Petru v Ljubljani. — Legacijski tajnik pri poslaništvu v Carigradu gosp.

Rudolf Pogačar je imenovan sekcijским svetnikom v ministrstvu zunanjih del. — Gdč. Martina Lindtner je nastavljena kot pomožna učiteljica na umetnoobrti strokovni šoli v Ljubljani. — Finančni minister je imenoval višjim davčnim nadzornikom pri finančnem ravnateljstvu v Trstu nadzornike gg. Josipa Terpina, Hilarija Vodopivca in Antona Soldatiča.

— † Josip Nolli. „Prosvjeta“ je prinesla v svoji 4. številki prav dobro sliko pokojnega odgovornega urednika „Slov. Naroda“ in opernega pevca, gospoda Josipa Nollija. Slika kaže pokojnika v dobi, ko je pel v Odesi l. 1883.

— Shod c. kr. merosodcev za IV. meroskušeni okraj vršil se bode dne 2. marca 1902 v gostilni pri „Zvezdi“, na Cesar Jožefovem trgu v Ljubljani ob 10. uri dopoldne. Razpravljalo se bo o poboljšanju finančnega stanja gori imenovanih.

— Uršulinski samostan v Ljubljani bo praznoval letos, najbrž meseca aprila, dvestoletnico svoje ustanovitve.

— Bolnica v Novem Mestu. Zdravstveni zastop novomeški je kupil na kapitelskem hribu v Novem Mestu ležeče stavbišče v namen, da se tam zgradi bolnica za ženske.

— Tali je za rešitev življenja po 52 K 50 vin. so dobili: Josip Možina iz Topolca, Matevž Dolinar iz Laz, Fran Lavtar iz Tržiča in Fran Resnik iz Šmartna pri Litiji.

— »Ilirija oživljena«. Rojak v Šoštanju izda v kratkem alegorične razglednice, predstavljajoče slavljenje „Ilirije“. Razglednice so umetniško izdelane in bodo gotovo občinstvu ugajale. Čisti dohodek je namenjen slovenskim visokošolcem.

— Muzej v Mariboru. Sestavilo se je v Mariboru društvo, ki se bavi z ustanovitvijo muzeja.

— Občinske volitve. Pri občinskih volitvah v Rače pri Zidanem mostu in na Vrhniki je zmagala napredna stranka.

— Nezaupnica baronu Morseyju. Slovensko društvo v Mariboru ima žalostno zaslugo, da je zavrglo in pred ljudstvom osmešilo prvotnega kandidata zaslužnega in izobraženega veleposestnika Mlakarja na ljubo nemškemu baronu Morseyju. Le na povelje mariborskih gospodov so oddali Slovenci Morseyju svoje glasove. Svojo hvaležnost je mož pokazal, ko je glasoval za odpravo slovenske gimnazije v Celju. Mariborsko „Slovensko društvo“ končno ni moglo drugače, kakor da so izrekli svojemu protežiranemu nezaupnico, te ga pozvali, naj odloži mandat.

— Slovenska zmaga na Koroškem. Pri občinskih volitvah v Prevaljah je v III. in II. razredu sijajno zmagala slovenska stranka.

— Potovalni učitelji za kmetijstvo na Primorskem. Razpisana so tri mesta potovalnih učiteljev na Primorskem. Za jedno teh mest je določen italijanski učni jezik, za drugi dve mesti pa slovenski, oziroma hrvaški.

— Deželnozborska volitev na Goriškem. Za dopolnilni volitvi na Krasu in v tolminskem okraju se bodo volili novi volilni mošje in sicer se začne prvotne volitve že v polovici prihodnjega tedna. Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke na Goriškem kandidira v tolminskem okraju gosp. Oskarja Gabrščka, državnega poslanca, župana itd. v Tolminu, na Krasu pa zopet gosp. dr. Dragotina Treota, odvetnika in posestnika v Gorici.

— V goriški deželni šolski svet je deželni odbor izvolil profesorja Berbuča. Vsled tega nimajo Slovenci zdaj nobenega neodvisnega zastopnika v tej važni korporaciji.

— »Naša Sloga«, ki je vse prej kakor liberalna, vprašuje ravnatelja goriškega semenišča dr. Gabrijelčiča, če je res, da so v goriškem semenišču tudi taki bogoslovci — seveda laški — ki niso nikdar obiskovali gimnazije, da, ki niti prvega gimnazijalnega razreda niso videli. „Naša Sloga“ je to izvedela od duhovnikov.

— **Dve slovenski pridobitvi.** Zavod sv. Nikolaja v Trstu je kupil po posredovanju tržaške posojilnice veliko hišo z vrtom v Rocolu za 50 000 kron. — Posojilnica v Velikovecu pa je kupila največjo gostilno v tem mestu, ki je znana pod imenom „pri zlatem orlu“. Tukaj bo drugi koroški „Narodni dom.“ V obeh slučajih je jeza pri narodnih naših nasprotnikih velikanska.

— **Iz Trsta se poroča,** da je bilo v Motovunu v Istri ukradenih 10 kilogramov dinamita. Policija je v strahu, da je bil ta dinamit spravljen v Trst in ga skrbno išče. Izvršila je v ta namen mnogo hišnih preiskav, ki pa niso imele vspeha. „Naglo sodišče“ ni imelo doslej nobene obravnave.

— **Upravitelj tržaške škofije,** monsignor Petronio, pometa mej duhovščino kar se da. Najboljše službe dobe seveda laški duhovniki. Število vseh premeščenj znaša okroglo 80. Premestil je torej dobro tretjino duhovnikov.

— **Svarilo pred kupovanjem srečk.** Iz zanesljivega vira se nam poroča, da je leta 1855 v Ketih, politični okraj Biala, rojeni in tja pristojni avstrijski državljani Ivan P. Wojtan v Amsterdamu pod tvrdko „Fortuna“ ustanovil komisionarno in bančno poslovanje. Z ozirom na dosedanje dotično poslovanje imenovanega v Draždanih in Bazlju je mnenje opravičeno, da se bode novo Wojtanovo poslovanje v enaki smeri gibalo, kakor ono, ki smo ga pričetkom majnika preteklega leta o nekih enakih tvrdkah označili, da si namreč mnogoštevilni agentje, ki tudi po Avstrijskem in Ogrskem potujejo, sosebno v krogih revnejšega ljudstva s tem kupovalce srečk pridobiti prizadevajo, da jim na dobitke delajo sleparske obljube, dočim vrednost srečk niti one svote ne doseže, ki jo kupec plača. Noben slučaj ni znan, da bi bile stranke, ki so stopile v zvezo s takim podjetnikom, pred materialno škodo obvarovane ostale; sosebno pa se je ogibati takih agentov, ki srečke na obroke prodajajo. Naj bi bilo to ljudem v svarilo.

— **Umrli.** Umrli je bivši oskrbnik grajščine ljubljanskega škofa v Gornjem gradu gospod Josip Hofbauer. — Umrli je v Novem mestu v starosti 58 let vdova deželno-sodnega svetnika, gospa Karolina Jagodic, roj. Illovsky.

— **Preprečena nesreča.** Brzovlak, s katerim se je vozil nadvojvoda Karol Štefan z Dunaja, bi se bil blizu Št. Petra kmalu ponesrečil, ker je bila neka relsa pokvarjena. Neki čuvaj je vlak ustavil, ter tako preprečil veliko nesrečo.

— **Človeške kosti** so izkopali v nekem vinskem hramu na Kamenščaku pri Mali Nedelji. Hram so podirali zaradi novega rudnika. Na lobanji se poznata dva močna udarca, ter je ista razpočena, iz česar se sklepa, da se je izvršil uboj. Ljutomersko sodišče vodi preiskave. Najbrže je bil ubit kak tuji kupec.

— **Velika nesreča v Nabrežini.** 35letni delavec Fr. Kovačič iz Gorice in 26letni delavec Josip Lavrič iz Št. Petra, delala sta v nekem kamenolomu pri Nabrežini. Blizu njiju je pripravljali minar Fran Kravanja luknjo za mino. Ko je luknjo dovršil, je dal v njo dinamita in strelnega prahu. Dinamit in strelni prah pa sta se (iz dosedaj neznanega vzroka) užgala in mina je eksplodirala. Zemlja in kamenje, ki ju je strel vrgel v zrak, sta padla na blizu tam delujoča Lavriča in Kovačiča, ter ju popolnoma pokopala. Z velikim trdom sicer ali vendar kmalu so drugi delavci izkopali nesrečneža, ki pa sta bila že mrtva. Poklicanemu zdravniku ni preostajalo drugega, nego konstatirati nastopivšo smrt — pri obeh delavcih. Obe ti žrtvi dela so prepeljali na pokopališče v Mavhinje blizu Nabrežine, kjer so jima priredili dostojen pogreb na stroške podjetnikov kamenolomov, gg. Foccanoni, Galimberti in Piani. Tragični smrti delavca sta napravili velik in pretresljiv vtis na vse tamošnje prebivalstvo.

— **Nesreča na postaji Zidani most pred sodiščem.** Kakor znano, je dne 30. julija l. l. na postaji Zidan most vsled napačnega ranžiranja zadel tovorni vlak ob prazno

lokomotivo. Pri tem je stisnilo pisarju Ferd. Fritzu prsi, da je v par urah umrl, a sprevodnika Winderja je vrglo s takosilo s sedeža na progo, da se je pretresel mozeg ter bo celoživljenje hiral. Državno pravdnštvo celjsko je obtožilo kot krivce nesreče: žel. asistenta Pipana in Kneisla, prestavljalca Koritnika in Skandreta, strojnika Mettla ter čuvaja Majcena. Celjsko okrožno sodišče je obsodilo dne 21. t. m. asistenta Kneisla v 1 mesec strogega zapor, Koritnika v 14 dnevni, a Skandreta pa v 6 mesečni strogi zapor.

— **Uboj.** Dne 16. t. m. prišli so posestnik Andrej Avsenek in trije fantje, vsi z Brezja, obiskat bolnega posestnika Janeza Brejca istotam. Izpraznili so najprej liter žganja, potem pa sta se Andrej Avsenek in Andrej Arnež stepala. Avsenek je zgrabil na mizi ležeč nož in ž njim zaklal svojega nasprotnika Arneža, ki je tudi dve uri pozneje umrl.

— **Glavni dobitnik zastavljen.** Na Dunaju je nekdo svojo srečko zastavil. Izkazalo pa se je te dni, da je srečka zadela 108.000 kron. Posestnik srečke in njen začasni imetelj bosta dobitek primerno razdelila.

— **Najvišja umetniška razstava.** V palači ministrskega predsednika se otvori te dni razstava 200 umetniških del, katera so izvršili razni nadvojvode, nadvojvodinje, knezi in kneginje, grofice in grofi, baronice in baroni. Med razstavljalci in razstavljalčkami so tudi nadvojvoda Oton, nadvojvodinja Marija Valerija, nadvojvoda Karol Štefan, nadvojvodinja Marija Terezija i. dr. Razstava je dobrodelna in so nekatera dela na prodaj.

— **Črez pol je prerezalo** v Mödlingu pri Dunaju v petek ponoči 24letnega delavca A. Liško. Hotel je pred dohajajočim vlakom še hitro preko proge, a spodtaknil se je ob žici, padel na tir, in vlak ga je povozil ter mu telo prerezal črez pol.

— **Mati prevzela hčeri zaročnika.** V Iloku na Hrvatskem se je zaljubil mlad učitelj v 16letno devojko, hčer njegovega predstojnika. Snubil jo je pri stariših in veselo so praznovali zaroko. Toda mati od neveste dopadala se je učitelju tako, da je pozabil na svojo zaročnico ter jel dvoriti 40letnej materi. Pretekli mesec odšla sta skrivaj iz kraja, vzemši seboj svoto od 600 kron, ki jih je hranil mož v begle. Čez nekaj dni prejme hči od matere pismo, v katerem jo ista prosi odpuščanja, ker ji je vzela ženina ter se izgovarja s temi besedami: „Ti si še mlada, dobila bodeš lahko drugega ženina in pozabila na to prvo ljubezen. Meni pa se je sedaj poslednjikrat nasmijala sreča, katere ne morem pustiti“. Hči Stana je bila vsled prevare materine in ženinove tako obupana, da se je zastrupila. Vbeglo dvojico pa je prijel orožništvo vsled ovadbe prevarjenega soproga ter jo izročilo oblastim.

— **Ustrelila je spečega moža.** Kmet Szabo v Boroš-Berinki na Ogrskem je živel s svojo ženo v neprestani neslogi in zadnjič je njej celo žugal, da jo ustrelji ob prvi priložnosti. Kmalu nato si je tudi kupil samokres. Ko pa je zaspal, je vzela žena smrtonosno orožje za sebe pripravljeno ter ustrelila spečega moža. V jutro pa se je sama javila redarstvu.

— **Športne igre na Turškem.** Tam doli v turški deželi, kjer imajo smisla in denarja za zabavo športne igre niso tako razširjene in negovane, kakor bi človek sodil po popisih turških zabav. Dirke za stavo, konjske ali druge, so ondi mnogo bolj priproste, ter pred vsem ne igra pri njih glavno vlogo stava na jednega ali drugega premagovalca. Edino dirke s čolni imajo pri njih veljavo, ker turki so najboljše veslači sveta, ter imajo tudi zabavo v čolnih mnogo sijajnejše urejeno, kakor pri nas. Za dirkami v čolnih ljubijo nad vse lov. Vsaj pa je tudi prava zabava turškim lovcem, ker lov ni oddan posameznim bogatinom, ampak po prostranih gozdih pravico ima vsakdo slediti divjačini. Večina sultanovih

prednikov bila je strasti lova zelo udana, samo sedanji vladar ni še sprožil puške, ter se zabava raje z drugimi zabavami. Tudi lok z puščicami bil je zelo v navadi v turških lovskih krogih, sedaj pa je popolnoma preminul. Najprvo odtegnili so se temu načinu streljanja sultani sami. Ako se je primerilo v zadnjih stoletjih kedaj, da je roka kakega vladarja sprožila lok, bilo je to turškemu ljudstvu tako sveto, da se na mesto, kamor je padla puščica, postavili takoj kak spominek, ki priča o „cesarskem strelu“. Abdul-Aziz, stric sedanjega vladarja, ljubil je najbolj igre, ki so jih proizvajali močni velikani v medsebojnem boju. Nazivljejo jih „pehlivani“ t. j. borilci, ki pa navadno ne znajo ne čitati in pisati, ter obstoji vsa njih zasluga in učenost samo v tem, da se znajo s svojim nasprotnikom izborna boriti. Te vrste ljudi imel je Abdul-Aziz, vedno mnogo v palači in malokedo je prišel do velikih častij, obsipan z darovi in milostmi gizdavega cesarja. Tudi sedanji turški sultan ljubi čez vse te vrste bitke, ter dobiva iz vsih delov cesarstva najprve boritelje, da bivajo v njegovi bližini in ga razveseljujejo. Prej imenovani stric sedanjega vladarja (katerega pa so, kakor govori zgodovina, štirje podkupljeni „pehlivani“ na grozen način usmrtili) pa je posebno negoval šport bitke z petelini ali ovni. Njegov kokošnjak bil je najdragocenejši in najzanimivejši celega sveta. Od vsih krajev dobival je bojne peteline in naj so stali tudi tisoče. Pod njegovim vladanjem zastajali so državni posli, ker je zanemarjal vse, samo da se je mogel baviti z petelinjimi bitkami. Baje je dal petelinom premagovalcem tudi redove, da so ž njimi okrašeni kazali vsim svojo hrabrost. Sedanji sultan pa ne mara za krvave živalske bitke; samo enkrat plačal je potne stroške iz svoje blagajne, da je šel neki turški petelin v Ameriko boriti se z nekim Amerikanskim petelinom. Ali je prišel kot zmagovalec nazaj na Turško, o tem kronika molči.

— **Zaradi 10 kron umoril šest oseb.** Delavec Tit Seski obiskal je nedavno neko znano rodbino v Likalu. Družina ga je prijazno sprejela v gostoljubje, in mladi hudodelec je v teku govora tudi izvedel, da imajo v hiši celih 10 kron denarja. Polakomnil se je teh 10 kron ter po noči natihoma vstal, vzel sekuro ter umoril najprvo gospodinjjo in 16letno njeno hčer. Zatem je zadavil dva dečka stara od 2—4 let. Mater od gospodinjje je pastirja, ki sta se vzbudila ob ropotu, ranil je smrtno nevarno v kuhinji. Nato je vzel onih osodepolnih 10 kron, popil čašo žganja in pobegnil. Ko je zjutraj prišel domov gospodar, ki je imel nočno stražo v tvornici, našel je rodbino umorjeno na grozen način. Ubijalca so dobili v nekej krčmi, kjer se je skušal skriti. Za tako zver v človeški podobi bile bi pač še vislice premalo.

— **Nekdo, ki si ne maši pred resnico ušes.** „Polski Kurjer“ je razpisal pred nekaj časa več nagrad za najboljše odgovore na vprašanje: Katera ljudska napaka škoduje najbolj Poljakom in kako bi jo bilo možno odstraniti? Odgovorov ni prišlo nič manj kot 101. V jury je tudi glasoviti poljski pisatelj Boleslav Prus in pisateljica Elisa Orzeško. Prvo darilo je dobil dr. Stanislaw Trzebinski, ki pravi, da ima poljski narod nešteto napak ter citira Morica Saksonskega, ki je dejal nekoč: „Zdi se, da so na Poljskem ženske edini moški“. Trzebinski meni, da je imel Moric Saksonski do neke gotove mere popolnoma prav. Poljaki so po svojem značaju nestalni, vihravi ter nimajo utrjenih nazorov. Druga napaka Poljakov je — ničemurnost. „Ljudje omahljivega značaja se vedno boje pripoznati svoje nedostatke“. Pisatelj sploh zelo biča svoj narod, toda že to je nekaj, da hočejo izpoznati Poljaki svoje pomanjkljivosti in vzbuja nado, da se s časom spopolnijo.

— **Zakaj si pri zevanju zakrivamo z roko usta?** V srednjem veku in kjekod je tudi še zdaj prazna vera, da hudič zmiraj preži, da bi se mogel vtepati v človeka ter ga posesti. Ker pa je moral včas precej dolgo čakati pri kakem

človeku, predno je odprl usta, ga je rajše dregnil, da je zehnil in tako je vahal vanj z vsem svojim peklenskim veličanstvom. Zato so si ljudje prekrižavali pri zehanju, da bi prepodili peklenščka. Ponekod imajo še to navado, po drugih krajih pa si samo z dlanjo prikrijejo usta, dekadentii in secesionisti pa puste, kadar zehajo, usta na ves stežaj odprta.

Nima časa za ženitev. Izumitelj brzojava brez žic, Italijan Marconi, se je pred leti zaročil z lepo sodnikovo hčerjo Josipino Borren-Holman. No, baš tedaj mu je šnila v glavo ideja za nov izum, tako da je več tednov povse pozabil na svojo zaročnico, a ko so ga spomnili, je sporočil, da za sedaj nima časa za ženitev.

— **Aforizmi o ljubezni francoskega pisatelja Paul Bourgeta.** — Možje nikdar niso v stanu prav razumeti onih lastnostij, katere se na drugih možkih ženske dopadejo ali ne dopadejo. — Srečo po prestanej ljubosumnosti je primerjati lepemu licu po prestanej bolezni, jeden kot drugi pusti za seboj sledove. Prave duševne drame nimajo dogodkov. — Od srca ljubi tisti, kateri je vse odpustil onemu, ki ga ljubi.

— **Predavanje o časnikarstvu na vseučilišču.** Heidelberg je edina univerza, kjer se predava zgodovina tiskarstva in časnikarstva na Nemškem. Predavanje ima historik prof. dr. Adolf Koch, večletni šef-urednik „Heidelberger Tagblatta“. V poletnem tečaju bo predaval o praktičnih vajah za uvedenje v časnikarstvo. Predavanje je brezplačno ter močno obiskovano.

— **Konec Rigove slave.** Glasoviti ciganski primarij Rigo Jancsi je najbrže „zaigral“ svojo slavo, v nedeljo so ga izžvižgali v „Folies Bergeres“ v Parizu, ko je godel. Žvižgali so pravzaprav njenovej ženi, kneginji Chimayovi, ki je bila za kulisami.

— **Glavni ruski pisatelj in pesnik N. J. Naumov** je umrl. Naumov je bil realist v plemenitem pomenu, kakor je večina ruskih pisateljev. Posebno dovršeno je opisoval življenje in bedo sibirskega prebivalstva. Skoro vse svoje življenje je prebil v Sibiriji in je imel torej najboljšo priliko na ančno proučiti tamošnje razmere. Zaradi tega je tudi takoj prijel za pero, da piše proti krivicam, ki jih trpe v Sibiriji ubogi kmetje trpini od strani velikašev. Naumov sam je živel v neprestani bedi in se je do smrti moral boriti z revščino, da je mogel preživiti svojo rodbino. Smrt mu je bila zatorej prava rešiteljica. Leta 1898. je zbral nekaj svojih spisov in jih obelodanil, da bi za skupiček nekoliko pridobil olajšave v svoji bedi. Sedaj se izdajo vsa njegova znamenita dela.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 22. februarja t. l.: 56, 18, 79 50, 22.

V Trstu dne 22. februarja t. l.: 68, 39, 30, 7, 55.

V Pragi dne 26. februarja t. l.: 6, 5, 71, 54, 8.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher**,
Deutsche Gasse 8 Budapest.

(6—10)